

[Kofod-Svendsen]

Norge, modtager større kvote. Hvis Fremskridtspartiet vil være med her, så synes jeg, der ville komme noget meget positivt og spændende ud af denne debat.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

I anledning af fru Pia Kjærsgaards sidste indlæg om dem, der kommer fra Mellemøsten, vil jeg gerne spørge, om det skal forstås således, at de kristne, der flygter fra Libanon, fra Iran og andre steder, er velkomne her i landet, mens det kun er muslimerne, som Fremskridtspartiet ønsker at holde ude?

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det skal være et svar både til hr. Ole Espersen og hr. Kofod-Svendsen.

Hvis vi holder op med at tale om flygtningetal på 4.000–5.000 årligt og kan koncentrere os om de flygtninge, der virkelig er i nød, altså FN-flygtninge, der er anerkendt som flygtninge og har levet i FN's flygtningelejre i årevis, så vil Fremskridtspartiet være positivt indstillet.

Men det drejer sig i allerhøjeste grad om stop for spontanflygtninge; det er det, debatten går på. Det er ikke flygtninge, der virkelig er i nød, den danske borger bliver så forarget over. Det er ikke det, debatten drejer sig om, og den bør heller ikke dreje sig om det i dag. Det ved de øvrige politikere også godt, man forsøger bare at afspore debatten, og det er det, der er så hyklerisk ved denne udlændingedebat.

Det, det drejer sig om, er at få sat stop for spontanflygtninge. Det ville være sundt fornuft, hvis man f.eks. hjalp flygtninge i deres eget hjemland, eller man lavede andre regler for virkelige flygtninge, men det er ikke det, debatten drejer sig om, og jeg vil advare imod at afspore debatten.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Knud Lind for en kort bemærkning, og så gør jeg opmærksom på, at kun én derudover får ordet for en kort bemærkning inden den næste ordfører; det må være rimeligt.

(Kort bemærkning).

Knud Lind (FP):

Det er jo rigtigt, at der findes en hel del hykleri, og det giver sig størst udtryk herinde i Folketinget. Realiteten er jo, hvis vi skal kigge på det, at Danmark overhovedet ikke havde eksisteret som selvstændig stat i dag, hvis ikke vores forfædre havde været lidt mere nationale, end dette Folketing er i dag, således er fakta.

Og så vil jeg godt sige, at jeg synes, man laver afsporing af debatten på mange områder. Realiteten er, at kvoten for 1989 var på 1.750 pladser, men heri indgik familiesammenføringer, og jo flere sammenføringer, jo lavere FN-kvotet, dog ikke under tallet 500. Det er realiteten. Dette siger jeg til hr. Kofod-Svendsen. Realiteten er, at familiesammenføringerne bevirker, at de virkelige FN-flygtninges antal ikke kan blive større. Det kan man se på side 13 i den beretning, som er afgivet af regeringen vedrørende dens målsætning om flygtningepolitik.

Det er altså den politik, som regeringen og de, der støtter regeringen, fører: Lad os få nogle familiesammenføringer, og så må de stakkels FN-flygtninge gå ned i tal. Det er realiteterne, som man har vedtaget herinde, og det er det, vi påpeger. Vi finder, det er forkert.

I øvrigt vil jeg gøre opmærksom på, at man i mange år har haft en fast kvote for FN-flygtninge på 250, og den har man altså sat op til 500, så det er ikke sådan, at der ikke på det område er sket en forøgelse. Men man ødelægger det med familiesammenføringerne.

(Kort bemærkning).

Fischer (KF):

Da jeg forstår, at fru Pia Kjærsgaard er meget ked af, at vi tager imod spontanflygtninge, de facto-flygtninge, og kun interesserer sig for flygtninge i FN's lejre, så vil jeg stille et enkelt spørgsmål til fru Pia Kjærsgaard, som kan besvares meget let: Skulle det gå galt i Baltikum – hvad vi bestemmer håber at det ikke gør – og folk flygter over Østersøen fra Litauen, skal vi så tage imod dem? De når næppe at komme igennem en FN-flygtningelejr.

Ebba Strange (SF):

Efterhånden som man hører på fru Pia Kjærsgaard, bliver det mere og mere interessant, hvad denne debat egentlig handler om. Jeg vil opfordre Fremskridtspartiet til, næste gang det rejser en forespørgsel, at skrive præcist, hvad det egentlig er, vi skal debattere.